

TRETTIONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 30 OKTOBER

Läsning

Rom 8:12-17

Vi har skyldigheter men inte mot köttet, inte att leva efter vår köttsliga natur. Om ni lever på det sättet kommer ni att dö, men om ni med ande dödar kroppens gärningar skall ni leva. Alla som leds av ande från Gud är Guds söner. Ni har inte fått en ande som gör er till slavar så att ni måste leva i fruktan igen; ni har fått en ande som ger söners rätt så att vi kan ropa: »Abba! Fader!« Anden själv vittnar tillsammans med vår ande om att vi är Guds barn. Men är vi barn, då är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar, om vi delar hans lidande för att också få dela hans härlighet.

Responsoriepsalm

Ps 68:2, 4, 6-7ab, 20-21 (R. 21a)

R. Vår Gud är den Gud som vinner seger.

Gud står upp, hans fiender skingras,
och de som hatar honom flyr för hans ansikte.
Men de rättfärdiga är glada,
de fröjdar sig inför Gud och jublar i glädje. R.

De faderlösas fader och änkors försvarare,
Gud i sin heliga boning.
Gud hjälper de ensamma till ett hem
och för de fångna ut till lycka. R.

Lovad vare Herren dag efter dag!
Han bär oss, Gud ger oss seger.
Vår Gud är den Gud som vinner seger,
och hos Herren finns räddning från döden. R.

Halleluja

Jfr Joh 17:17

V. Helga oss genom sanningen,
ditt ord är sanning.

Evangelium

Luk 13:10-17

En gång undervisade Jesus i en synagoga på sabbaten. Där fanns en kvinna som hade plågats av en sjukdomsande i arton år. Hon var krokryggig och kunde inte räta på sig. När Jesus fick se henne, kallade han på henne och sade: »Kvinna, du är fri från din sjukdom«, och så lade han sina händer på henne. Genast kunde hon räta på sig, och hon prisade Gud. Men synagogföreståndaren, som förargade sig över att Jesus

botade på sabbaten, sade till folket: »Det finns sex dagar då man skall arbeta. På dem kan ni komma och bli botade, men inte under sabbaten.« Herren svarade honom: »Hycklare, finns det någon av er som inte löser sin oxe eller åsna från krubban också på sabbaten och leder ut och vattnar den? Men här är en Abrahams dotter som Satan har hållit bunden i arton år. Skulle hon inte få lösas från sin boja på sabbaten?« Dessa ord kom alla hans motståndare att skämmas, men folket glädde sig över allt det underbara som han gjorde.

TISDAG DEN 31 OKTOBER

Läsning

Rom 8:18–25

Våra lidanden i denna tid betyder ingenting mot den härlighet som skall uppenbaras och bli vår. Ty skapelsen väntar otåligt på att Guds söner skall uppenbaras. Allt skapat har lagts under tomhetens välde, inte av egen vilja utan på grund av honom som vållade det, men med hopp om att också skapelsen skall befrias ur sitt slaveri under förgängelsen och nå den frihet som Guds barn får när de förhärligas.

Vi vet att hela skapelsen ännu ropar som i födslovåndor. Och till och med vi, som har fått Anden som en första gåva, också vi ropar i vår väntan på att Gud skall göra oss till söner och befria vår kropp. I hoppet är vi räddade – ett hopp som man ser uppfyllt är inte något hopp, vem hoppas på det han redan ser? Men om vi hoppas på det vi inte ser, då väntar vi uthålligt.

Responsoriepsalm

Ps 126:1–6 (R. 3a)

R. Herren gjorde stora ting med oss.

När Herren åter upprättade Sion,
då var allt som om vi drömde:
vi skrattade, vi sjöng av glädje,
och jublet steg från våra läppar. R.

Då sade man bland folken:
»Herren har gjort stora ting med dem!«
Ja, Herren gjorde stora ting med oss,
och därför var vi glada. R.

Herre, upprätta oss åter,
liksom du ger liv på nytt åt strömmarna i Negev.
De som sår under tårar
skall skörda med jubel. R.

Gråtande går de och sår sin säd,
jublande kommer de och bär sina kärvar. R.

Halleluja

Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Evangelium

Luk 13:18-21

Vid den tiden sade Jesus: »Vad är då Guds rike likt? Vad skall jag jämföra det med? Det är som ett senapskorn som en man sätter i sin trädgård. Det växer och blir till ett träd, och himlens fåglar bygger bo bland grenarna.«

Vidare sade han: »Vad skall jag jämföra Guds rike med? Det är som en surdeg som en kvinna arbetar in i tre mått mjöl; till slut blir alltsammans syrat.«

ONSDAG DEN 1 NOVEMBER

ALLA HELGONS DAG
Högtid

Första läsningen

Upp 7:2-4, 9-14

Jag, Johannes, såg en annan ängel stiga upp från öster med den levande Gudens sigill, och han ropade med hög röst till de fyra änglarna, som hade fått rätt att skada jorden och havet: »Skada inte jorden eller havet eller träden förrän vi har märkt vår Guds tjänare med sigill på deras pannor.« Och jag fick höra antalet av dem som var märkta med sigill. Etthundrafyrtiofyra tusen var märkta, och de kom från alla Israels stammar.

Sedan såg jag, och se: en stor skara som ingen kunde räkna, av alla folk och stammar och länder och språk. De stod inför tronen och Lammet klädda i vita kläder med palmkvistar i sina händer. Och de ropade med hög röst: »Frälsningen finns hos vår Gud, som sitter på tronen, och hos Lammet.«

Alla änglarna stod kring tronen och kring de äldste och de fyra varelserna. Och de föll ner på sina ansikten inför tronen och tillbad Gud och sade: »Amen. Lovsången och härligheten, visheten och tacksägelsen, äran och makten och kraften tillhör vår Gud i evigheters evighet, amen.«

Och en av de äldste sade till mig: »Dessa som är klädda i vita kläder, vilka är de och varifrån kommer de?« Jag svarade: »Du vet det, herre.« Han sade till mig: »Det är de som kommer ur det stora lidandet. De har tvättat sina kläder rena och gjort dem vita i Lammets blod.«

Responsoriepsalm

Ps 24:1-4b, 5-6 (R. jfr 6)

R. Detta är det släkte som söker ditt ansikte.

Jorden är Herrens och allt vad därpå är,
jordens krets och de som bor på den.
Ty det är han som har lagt hennes grund på haven,
den som på strömmarna har berett henne fäste. R.

Vem får gå upp på Herrens berg,
och vem får träda in i hans helgedom?
Den som har oskyldiga händer och vars hjärta är rent,
den som inte bedrar. R.

Han skall få välsignelse av Herren,
och rättfärdighet av sin frälsnings Gud.
Sådant är det släkte som frågar efter honom,
de som söker ditt ansikte, de är Jakobs barn. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 622

Andra läsningen

1 Joh 3:1-3

Vilken kärlek har inte Fadern skänkt oss när vi får heta Guds barn. Det är vi. Världen känner oss inte, därför att den aldrig har lärt känna honom. Mina kära, nu är vi Guds barn, men det har ännu inte blivit uppenbart vad vi kommer att bli. Vi vet dock att när han uppenbarar sig, kommer vi att bli lika honom, ty då får vi se honom sådan han är. Var och en som har detta hopp till honom renar sig själv liksom han är ren.

Halleluja

Matt 11:28

V. Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor;
jag skall skänka er vila, säger Herren.

Evangelium

Matt 5:1-12a

Vid den tiden, när Jesus såg folkskarorna, gick han upp på berget. Han satte sig ner, och hans lärjungar kom fram till honom. Han började undervisa dem och sade:

»Saliga de som är fattiga i anden,
dem tillhör himmelriket.
Saliga de som sörjer, de skall bli tröstade.
Saliga de ödmjuka, de skall ärva landet.
Saliga de som hungrar och törstar efter rättfärdigheten,
de skall bli mättade.
Saliga de barmhärtiga, de skall möta barmhärtighet.
Saliga de renhjärtade, de skall se Gud.
Saliga de som håller fred, de skall kallas Guds söner.
Saliga de som förföljs för rättfärdighetens skull,
dem tillhör himmelriket.

Saliga är ni när man skymfar och förföljer er och på allt sätt förtalar er för min skull.
Gläd er och jubla, er lön blir stor i himlen.«

TORSDAG DEN 2 NOVEMBER

ALLA SJÄLARS DAG

Första läsningen

Klag 3:17-26

Du förkastade min själ och tog bort min frid,
jag visste ej mer vad lycka var.
Jag sade: »Det är ute med min livskraft
och med mitt hopp till Herren.«
Tänk på mitt elände och min husvillhet,
på malörten och giftet!
Ständigt tänker min själ på det
och är bedrövad i mig.
Men detta vill jag tänka på, och därför skall jag hoppas:
Herrens nåd är det att det inte är ute med oss,
ty det är inte slut med hans barmhärtighet.
Den är var morgon ny,
ja, stor är din trofasthet.
Herren är min del, det säger min själ mig.
Därför vill jag hoppas på honom.
Herren är god mot dem som väntar på honom,
mot den själ som söker honom.
Det är gott att hoppas i stillhet på hjälp från Herren.

Responsoriepsalm

Ps 23 (R. 1)

R. Herren är min herde, mig skall intet fattas.

[Herren är min herde,
mig skall intet fattas.]
Han låter mig vila på gröna ängar,
han för mig till vatten där jag finner ro,
han vederkvicker min själ,
han leder mig på rätta vägar, för sitt namns skull. R.

Om jag än vandrar i dödsskuggans dal,
fruktar jag intet ont,
ty du är med mig,
din käpp och stav, de tröstar mig. R.

Du bereder för mig ett bord i mina ovänners åsyn,
du smörjer mitt huvud med olja
och låter min bågare flöda över.
Godhet allenast och nåd skall följa mig i alla mina livsdagar,
och jag skall åter få bo i Herrens hus,

till evig tid. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 621

Andra läsningen

Rom 8:14–23

Alla som leds av ande från Gud är Guds söner. Ni har inte fått en ande som gör er till slavar så att ni måste leva i fruktan igen; ni har fått en ande som ger söners rätt så att vi kan ropa: »Abba! Fader!« Anden själv vittnar tillsammans med vår ande om att vi är Guds barn. Men är vi barn, då är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar, om vi delar hans lidande för att också få dela hans härlighet.

Jag menar att våra lidanden i denna tid ingenting betyder mot den härlighet som skall uppenbaras och bli vår. Ty skapelsen väntar otåligt på att Guds söner skall uppenbaras. Allt skapat har lagts under tomhetens välde, inte av egen vilja utan på grund av honom som vållade det, men med hopp om att också skapelsen skall befrias ur sitt slaveri under förgängelsen och nå den frihet som Guds barn får när de förhärligas.

Vi vet att hela skapelsen ännu ropar som i födslovåndor. Och till och med vi, som har fått Anden som en första gåva, också vi ropar i vår väntan på att Gud skall göra oss till söner och befria vår kropp.

Halleluja

Joh 6:40

V. Alla som ser Sonen och tror på honom skall ha evigt liv, säger Herren.

Evangelium

Joh 6:37–40

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Alla som Fadern ger mig skall komma till mig, och den som kommer till mig skall jag inte visa bort. Ty jag har inte kommit ner från himlen för att göra vad jag själv vill utan för att göra hans vilja som har sänt mig. Och detta är hans vilja som har sänt mig: att jag inte skall låta någon gå förlorad av dem som han har gett mig, utan låta dem uppstå på den sista dagen. Ty detta är min faders vilja: att alla som ser Sonen och tror på honom skall ha evigt liv. Och jag skall låta dem uppstå på den sista dagen.«

FREDAG DEN 3 NOVEMBER

Läsning

Rom 9:1–5

Jag talar sanning i Kristus, jag ljuger inte. Den helige Ande låter även mitt samvete bestyrka det, ty jag är fylld av sorg, och mitt hjärta plågas ständigt. Jag skulle önska att jag själv fördömdes och skildes från Kristus, om det kunde hjälpa mina bröder och stamfränder. De är ju israeliterna, som har fått söners rätt, härligheten, förbunden, lagen, gudstjänsten och löftena, de har fäderna, och från dem kommer Kristus som människa, han som är över allting, Gud, välsignad i evighet, amen.

Responsoriepsalm

Ps 147:12-15, 19-20 (R. 12a)

R. Jerusalem, prisa Herren.

Jerusalem, prisa Herren,

Sion, lova din Gud.

Han har gjort bommarna för dina portar fasta,
han har välsignat dina söner. R.

Han skaffar dina gränser fred,

han mättar dig med bästa vete.

Han sänder ut sitt ord över jorden,

hans befallning skyndar iväg med hast. R.

Han har förkunnat för Jakob sitt ord,

för Israel sina stadgar och bud.

Så har han inte gjort för något främmande folk,

och hans bud, dem känner de inte. R.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren.

Jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Luk 14:1-6

En sabbat var Jesus bjuden på måltid hos en farisé som var med i rådet, och man iakttog honom noga. Då stod det framför honom en man som led av vatten i kroppen. Jesus vände sig till de laglärda och fariseerna och sade: »Är det tillåtet att bota sjuka på sabbaten eller inte?» Men de teg. Då rörde han vid mannen och gjorde honom frisk och lät honom sedan gå. Och han sade till dem: »Om någon av er har en son eller en ox som faller ner i en brunn, drar han då inte genast upp dem, även om det är sabbat?» Det kunde de inte svara på.

LÖRDAG DEN 4 NOVEMBER

Läsning

Rom 11:1-2, 11-12, 25-29

Jag frågar då: kanske Gud har förskjutit sitt folk? Visst inte. Jag är ju själv israelit, ättling till Abraham och av Benjamins stam. Gud har inte förskjutit sitt folk, som han en gång har utvalt. Ni vet ju vad skriften säger i berättelsen om Elia, då han anklagar Israel inför Gud.

Jag frågar då: kanske snavade de för att de skulle falla? Visst inte. Men när de föll blev det till räddning för hedningarna, för att detta skulle sporra deras egen avund. Om deras fall gav världen rikedom och deras nederlag gav hedningarna rikedom, vad skall då inte deras fulla styrka ge?

Bröder, för att ni inte skall förlita er på ert eget förstånd vill jag att ni skall känna till denna hemlighet. En del av israeliterna är förstockade och skall förbli det tills hedningarna i fullt antal har nått målet. Men då skall hela Israel bli räddat, som det står skrivet: *Från Sion skall befriaren komma och ta bort all synd från Jakob. Och detta mitt förbund med dem betyder att jag lyfter av dem deras synder.*

Ser man till evangeliet är de Guds fiender, för er skull. Ser man till utkorelsen är de hans älskade, för fädernas skull. Gud tar inte tillbaka sina gåvor och sin kallelse.

Responsoriepsalm

Ps 94:12–13a, 14–15, 17–18 (R. 14a)

R. Herren överger inte sitt folk.

Salig den man som du, Herre, undervisar
och som du lär genom din lag;
du bevarar honom för olyckor. R.

Herren förskjuter inte sitt folk,
han överger inte sin arvedel.
Nej, rättfärdighet skall åter gälla i rätten,
och alla rättsinniga skall hålla sig till den. R.

Om inte Herren vore min hjälp,
så bodde jag snart i det tysta.
När jag tänker: »Min fot vacklar«,
Herre, då stöder mig din nåd. R.

Halleluja

Matt 11:29ab

V. Ta på er mitt ok och lär av mig säger Herren,
som har ett mildt och ödmjukt hjärta.

Evangelium

Luk 14:1, 7–11

En sabbat var Jesus bjuden på måltid hos en farisé som var med i rådet, och man iakttog honom noga. När han märkte hur gästerna försökte få de främsta platserna vid bordet, gav han dem en liknelse: »När du är bjuden på bröllop, slå dig då inte ner överst vid bordet. Kanske någon av de andra gästerna är mer ansedd än du och värden kommer och säger: Ge honom din plats. Då får du skämmas när du måste flytta dig längst ner. Nej, när du är bjuden, gå då genast och ta den nedersta platsen, så att värden säger till dig när han kommer: Käre vän, flytta dig längre upp. Då blir du hedrad inför alla dina medgäster. Den som upphöjer sig skall bli förödmjukad, och den som ödmjukar sig skall bli upphöjd.«

TRETTIOFÖRSTA SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 5 NOVEMBER

Första läsningen

Mal 1:14b – 2:2b, 8–10

Jag är en stor konung, säger Herren Sebaot, och mitt namn är fruktat bland folken. Därför, präster, gäller nu detta bud för er: Om ni inte lyder och inte lägger på hjärtat att ära mitt namn, säger Herren Sebaot, skall jag sända förbannelse över er, och jag skall vända er välsignelse i förbannelse. Men ni vek av från vägen, er undervisning har fört många vilse. Ni har brutit mitt förbund med leviterna, säger Herren Sebaot. Därför skall jag göra er föraktade och ynkliga inför hela folket, för ni har inte hållit er till mina vägar, och ni gör skillnad på person när ni tolkar lagen.

Har vi inte alla en och samme fader? Är vi inte skapade av en och samme Gud? Varför handlar vi då trolöst mot varandra och kränker det förbund som våra fäder slöt?

Responsoriepsalm

Ps 131

R. Herre, låt mig finna vila hos dig.

Herre, jag är inte övermodig,
har inga stolta later.
Jag ägnar mig inte åt stora ting,
åt det som övergår mitt förstånd. R.

Nej, jag har lugnat och stillat min själ,
jag är som ett litet barn,
som barnet i moderns famn. R.

Hoppas på Herren, Israel,
nu och för evigt. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 685

Andra läsningen

1 Thess 2:7b–9, 13

Vi uppträdde vi lika kärleksfullt bland er som en mor när hon sköter om sina barn. Av ömhet för er ville vi gärna ge er inte bara Guds evangelium utan också våra egna liv, så kära hade ni blivit för oss. Ni minns ju, bröder, hur vi slet och släpade; dag och natt arbetade vi för att inte behöva ligga någon av er till last när vi förkunnade Guds evangelium för er. Därför tackar vi också ständigt Gud för att ni lyssnade till Guds ord i vår predikan och tog emot det, inte som ett människoord utan som vad det verkligen är: Guds ord, som också visar sin kraft hos er troende.

Halleluja

Jfr Matt 23:9b, 10b

V. En är er fader, han som är i himmelen,

och en är er lärare, Kristus.

Evangelium

Matt 23:1-12

Vid den tiden talade Jesus till folket och sina lärjungar och sade: »De skriftlärda och fariseerna har satt sig på Moses stol. Gör därför allt vad de lär er och håll fast vid det, men handla inte som de gör, för de säger ett och gör ett annat. De binder ihop tunga bördor och lägger dem på människornas axlar, men själva rör de inte ett finger för att rätta till dem. Allt vad de företar sig gör de för att människorna skall lägga märke till dem. De skaffar sig breda böneremсор och stora manteltofsar. De tycker om att ha hedersplatsen på gästabuden och sitta främst i synagogan, och de vill bli hälsade på torgen och kallas rabbi av alla människor. Men ni skall inte låta er kallas rabbi, ty en är er läromästare och ni är alla bröder. Ni skall inte kalla någon här på jorden för er fader, ty en är er fader, han som är i himlen. Inte heller skall ni låta er kallas lärare, ty en är er lärare, Kristus. Den som är störst bland er skall vara de andras tjänare. Den som upphöjer sig skall bli förödmjukad, och den som ödmjukar sig skall bli upphöjd.«